

Romuald Franczyk

Toruń, st. 23

Informator Archeologiczny : badania 22, 88-89

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warstwę kulturową o grubości od 6 do 35 cm tworzyła próchnica z większą lub mniejszą domieszką piasku, zawierająca przepalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki, węgle drzewne i drobne kawałki żużla. Przy uchwyconej częściowo zachodniej i północnej granicy cementarzyska znaleziono dobrze zachowane: zapłnkę z podwiniętą nóżką, sprzączkę, nit, nóż żelazny.

Badania będą kontynuowane.

Stupsk, woj. ciechanowskie, st. 1 - patrz okres lateński.

Szymiszów,
gm. Strzelce Opolskie,
woj. opolskie,
st. 1

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Badania prowadziły mgr E. Holc i E. Matuszczyk (autorki sprawozdania). Konsultował doc. dr hab. S. Pazda. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego. Pierwszy sezon badań. Badania sondażowe. Osada kultury przeworskiej.

Stanowisko położone jest na polu ornym Stadliny Koni w Roźniewicach - Zakład Szymiszów leżącym tuż przy drodze (na południe od niej) gruntowej Szymiszów - Strzelce Opolskie, około 400 m na wschód od szpitala w Szymiszowie (dawny pałac) i na zachód od stanowiska 23 w Strzelcach Opolskich - cementarzyska warstwowego z okresu wpływów rzymskich.

Wykop I o wymiarach 5 x 3 m założono przy wschodniej krawędzi pola, przy drodze polnej oddzielającej grunty wsi Szymiszów od Strzelce Opolskich, około 20 m na zachód od uchwyconej w czasie tegorocznych badań zachodniej granicy w/w cementarzyska.

Pod warstwą orną o grubości do 60 cm wystąpił piasek calcowy z soczewkami gliny. Zarówno w warstwie ornej jak i na poziomie stropu calca nie znaleziono materiału zabytkowego.

W związku z powyższym badania kontynuowano wykopami sondażowymi o wymiarach 2 x 3 m, które zlokalizowano na powierzchni o wymiarach 20 x 12 m, w odległości 120 m na południe od drogi gruntowej Szymiszów - Strzelce Opolskie i 200 m na zachód od wykopu I. Łącznie przebadano obszar o powierzchni 56 m².

W czasie eksploracji poszczególnych wykopów sondażowych odsłonięto pod warstwą orną o grubości 25-30 cm, warstwę kulturową o grubości 10-20 cm zawierającą fragmenty naczyń, kawałki żużla, przepalone kamienie, węgle drzewne i polepcę. W jednym z sondaży pod warstwą kulturową odsłonięto i wyeksplorowano na poziomie calca 2 niewielkie obiekty w poziomie kształtu kulistego, o wymiarach 25 x 28 cm i 25 x 40 cm, o bliżej nieokreślonej funkcji (ślady po słupach (?)).

Uzyskany materiał zabytkowy datuje stanowisko na późny okres wpływów rzymskich.

Badania będą kontynuowane.

Toruń,
st. 23

Muzeum Okręgowe Oddział Archeologii w Toruniu

Badania prowadziła mgr Romualda Franczyk. Finansowało Muzeum Okręgowe w Toruniu. Drugi (1987) i trzeci (1988) sezon badań. Osada z późnego okresu lateńskiego i okresu wpływów rzymskich oraz ślady osadnictwa z okresów: schyłkowy neolit/wczesny brąz, halszackiego, wczesno- i późnośredniowiecznego.

Stanowisko znajduje się ok. 350 m na północ od wału przeciwpowodziowego na gruntach Zakładu Rolnego w Przysiecku.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 436,5 m², w części północnej, centralnej i południowo-wschodniej stanowiska. Pod warstwą kulturową młodszości 20-50 cm odkryto 65 obiektów, z których 33 eksplorowano w całości: 4 półziemianki, 3 jamy gospodarcze, 2 jamy gospodarcze z paleniskami, gliniankę-wapiennik, 3 skupiska kamieni, 10 palenisk, 2 pochówki psów, 21 dołków posłupowych i 19 obiektów o nieokreślonej funkcji.

W warstwie ornej, kulturowej i obiektach stwierdzono 15286 fr. ceramiki z okresów późnolateńskiego-wpływów rzymskich (w tym również fr. ceramiki siwej, dno naczyń *terra sigillata*, naczynko miniaturowe, kubek), 4 przęśliki, 2 ciężarki gliniane, 2 paciorki szklane, przedmioty brązowe i żelazne (m. in. siekierka żelazna, fibula A VI 171). W warstwach, poza obiektami zarejestrowano również występowanie materiału ceramicznego z okresów: schyłkowy neolit/wczesny brąz, halszackiego, wczesno- i późnośredniowiecznego.

Oprócz eksploracji wykopów badawczych prowadzono penetrację stanowiska siatką odwiertów. Uzupelniono zasięg osady od strony południowej i zachodniej. Powierzchnia osady wynosi 1,5 ha. Po stronie południowej garbu terenowego, w którego części wschodniej po-

łożone jest stanowisko, uchwycono prawdopodobnie drogę (o szerokości 10-20 m) prowadzącą skrajem skłony wyniesienia w kierunku zachodnim do stanowiska nr 19.

Materiały znajdują się w Oddziale Archeologii Muzeum Okręgowego w Toruniu.

Badania będą kontynuowane.

Uhrusk, gm. Wola Uhruska, woj. chełmskie, st. 13/52 - patrz okres nowożytny.

Wilkowice, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie, st. 1 - patrz okres halszacki.

Wyszembork, gm. Mrągowo, woj. olsztyńskie, st. 4a - patrz okres halszacki.

**Zadowice, gm. Godziesze,
woj. kaliskie,
st. 1a**

**Muzeum Archeologiczne i Etnogra-
ficzne w Łodzi**

Badania prowadził mgr Wojciech Siciński. Finansował WKZ w Kaliszu.
Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na zachód od ementarzyska na st. 1, badanego w latach 1952-1960 i 1970-1982 i ok. 1 km na wschód od obecnego koryta rzeki Prosnicy. Osada została odkryta w 1970 r. podczas badań sondażowych. Prace koncentrowały się w części południowej osady, gdzie przebadano obszar o powierzchni 225 m². Odkryto łącznie 9 obiektów kultury przeworskiej, w tym: 2 chaty, 2 piece prawdopodobnie do wypalania wapna, 4 paleniska i skupisko kamieni o nieustalonej funkcji.

Najbardziej interesującym obiektem jest chata nr 3, o powierzchni ok. 27 m². W jej wypełnisku stwierdzono dużą ilość fragmentów ceramiki, polepy, żuźla żelaznego i kości zwierzęcych, a także odkryto śrubę żelazną V grupy O. Almgrena i 3 przęśliki gliniane. W części południowej chaty znajdowało się palenisko zbudowane z niewielkich kamieni. Doków postępowych nie stwierdzono. Druga chata była mniejszych rozmiarów, ok. 8 m² powierzchni. W jej wypełnisku stwierdzono jedynie fragmenty ceramiki i polepy.

Odkryty w tej części osady materiał zabytkowy pozwala datować ją na wczesny okres rzymski, zwłaszcza na jego młodszy odcinek.

Materiały z badań znajdują się w MAiE w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

Żalęcino, gm. Dolce, woj. szczecińskie, st. 4 - patrz neolit.